

Desperation: Sultne mennesker trodser afstand og smittefare

Politiken

Ditte Lindblad

23.04.2020

Simple opgaver, som uddeling af såsæd, er for danske nødhjælpsorganisationer nærmest umulige i coronaramte lande. Imens breder desperationen sig.

Coronakrisen har spredt sig som en steppebrand over hele verden. I Vesten udfordrer den vores sundhed, vores jobsikkerhed, økonomi og fysiske nærvær, men i lande som Kenya, Colombia og Indien har de fattigste mistet evnen til at brødføde deres familier og sig selv.

Cheføkonom i Verdensfødevareprogrammet (WFP) forventer en fordobling af mennesker, der lever i hungersnød i 2020. Det vil sige, at 265 millioner af verdens mennesker vil sulte.

Coronakrisen kommer i hælene på en sultkrise og klimakrise, hvor især lande i Afrika er været hårdt ramt af både græshopper, tørke og hungersnød. Med nedlukning af flere lande som konsekvens af corona kommer der nye belastninger på allerede udfordrede stater.

»Når man er sulten, holder man op med at bekymre sig om afstand og smittefare. Regeringerne i de udsatte lande er i et virkelig stort dilemma lige nu. Skal de lukke ned for samfundet, og folk vil sulte, eller skal de lade smitten sprede sig uden en nedlukning? Det er et valg mellem pest eller kolera«, fortæller generalsekretær for Folkekirkens Nødhjælp Birgitte Qvist-Sørensen.

Hun fortæller, at i lande, hvor man ikke har mulighed for at arbejde hjemme, men skal sælge varer på et marked for at få mad på bordet, er samfundsnedlukning det hårdeste pres, man kan blive udsat for.

»De siger, at de ikke dør af corona, men af sult. Vi står over for en kæmpe katastrofe i de afrikanske lande«, fortæller Birgitte Qvist-Sørensen.

Hos Folkekirkens Nødhjælp oplever de, at deres humanitære arbejde bliver sat under pres. Under nedlukning er det næsten umuligt at køre såsæd ud til bønder.

»Hvis de ikke sår sæden under regntiden, vil de om seks måneder ikke have afgrøder og ikke have noget at spise«, siger Birgitte Qvist-Sørensen.

Organisationen Oxfam Ibis oplever også, at deres arbejde er sat på pause. Især deres bredere arbejde som at sikre skolegang og uddannelse til alle er under pres. Derfor har de blandt andet sat ekstra ind på humanitært arbejde.

»Vores bekymring går i den grad på, at de lande, der er på kanten af fattigdom, bliver skubbet ud over den kant. Coronakrisen gør alle verdens dårligdomme værre«,

fortæller generalsekretær Kristian Weise, der siger, at de hos Oxfam Ibis arbejder hårdt på at stoppe den gældsfølde, som lande som f.eks. Ghana står i.

»Der er et enormt behov for, at der bliver holdt en hånd under de allerfattigste lande. Der er et klart behov for en øget ulandsbistand. Og det giver ingen mening, at der er lande, der under de nuværende forhold bruger penge, der kunne gå til at bekæmpe coronavirussen, på at betale af på gæld til de rige lande«, siger Kristian Weise.

Dansk støtte

Udviklingsminister Rasmus Prehn (S) har sat 100 millioner kroner af til hjælp som følge af coronapandemien. En del af beløbet skal bruges til akut her-og-nu-hjælp, men også bruges til at styrke ulandes selvforsyning på længere sigt.

»Tallene fra WFP er dybt bekymrende. Men vi skal også have landenes befolkning omstillet til virkeligheden, så man får et levebrød og mad på bordet. Det er jo det optimale. Men nu og her har nødhjælpen vores absolutte bevågenhed«, siger udviklingsminister Rasmus Prehn.